

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/4/2017
Identifikačné číslo spisu:	1110235361
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1110235361.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Sociálnej poisťovne, so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta 8 a 10, proti žalovaným 1/ U., bývajúcej v I., 2/ O., bývajúcemu v I., 3/ W. bývajúcej v Z., zastúpenej JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom Advokátska kancelária, Konventná 9, Bratislava, o zaplatenie 1 204 209 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12 C 143/2010, o dovolaní žalovanej 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2014 sp. zn. 5 Co 234/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 20. júna 2012 č. k. 12 C 143/2010-105 v spojení s opravným uznesením z 22. januára 2013 č. k. 12 C 143/2010-133 žalobu zamietol; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „Občiansky súdny poriadok“ alebo „O.s.p.“) tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému 2/ trovy konania 10 156,94 € k rukám právneho zástupcu JUDr. Milana Škultétyho a žalovaným 1/ a 3/ náhradu trov konania nepriznáva.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne a žalovanej 3/ rozsudkom z 30. septembra 2014 sp. zn. 5 Co 234/2013 rozsudok okresného súdu v napadnutej časti týkajúcej sa výroku vo veci samej a výroku náhrady trov konania potvrdil a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania 6 811,31 € na účet právneho zástupcu JUDr. Milana Škultétyho, žalovaným 1/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 3/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie v časti výroku týkajúceho sa náhrady trov konania. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok okresného súdu a odvolacieho súdu zmenil, a to nasledovne: „Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej 3/ náklady konania okresného súdu vo výške 6 809,80 € k rukám právneho zástupcu JUDr. Olgy Sovovej, Ph.D. a ďalej

náklady odvolacieho konania vo výške 10 688,68 € k rukám právneho zástupcu JUDr. Olgy Sovovej, Ph.D.“; resp. aby vec v napadnutej časti vrátil okresnému alebo odvolaciemu súdu na nové konanie. Dovolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); v čom konkrétne spočíva nesprávne právne posúdenie veci v dovolaní neuviedla. Upozorňovala na odlišnú rozhodovaciu prax v otázke oprávnenia zastupovať. Argumentovala tým, že v inej veci, vedenej pred tým istým okresným súdom pod sp. zn. 15 C 82/2010 rovnakých účastníkov, súdu na jeho výzvu predložila požadované listiny preukazujúce jej oprávnenie zastupovať pred súdmi Slovenskej republiky a keďže vo veci, ktorá je predmetom dovolania jej bolo umožnené zastupovať, mala za to, že túto požiadavku už splnila a nie je potrebné ju znova preukazovať; pokiaľ prekážkou pre priznanie náhrady trov konania bol dôvod nepredloženia listín a oprávnení, nemal súd brať právneho zástupcu ako spôsobilého zastupovať v konaní, nemal mu súd doručovať všetky listiny. Podľa jej názoru odvolací súd mal vyzvať právneho zástupcu, aby predložil potrebné listiny, a pokiaľ tak neurobil, nie je možné to pričítať na ťarchu žalovanej 3/.

4. Žalobkyňa navrhla dovolanie odmietnuť, pretože nespĺňa zákonné podmienky prípustnosti dovolania.

5. V danom prípade bolo dovolanie podané 4. decembra 2014, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý platil do 30. júna 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalovaná 3/), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C.s.p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C.s.p., najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p.

8. Dovolanie žalovanej 3/, keďže smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania (rozhodnutie o trovách konania má v zmysle § 167 ods. 1 O.s.p. vždy povahu uznesenia a túto povahu nestráca ani v prípadoch, keď je výrok o trovách konania obsiahnutý v rozsudku), proti akému uzneseniu O.s.p. účinný do 30. júna 2016 dovolanie nepripúšťal (§ 239 ods. 3), bolo by prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.. Existenciu väd konania uvedených v § 237 O.s.p. žalovaná 3/ netvrdila a ani dovolací súd ich existenciu nezistil, preto prípustnosť dovolania neprichádza do úvahy ani podľa uvedeného ustanovenia. V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že pri nesprávnom právnom posúdení veci (na ktorom dovolateľ založil prípustnosť dovolania) nedochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., pretože nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo osebe však nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

9. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalovanej 3/ podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.